

nisi in compositis comparet, et tunc eius forma variat secundum naturam litterae subsequentis: डुः डुष् डुरू. Quarum ultimam propriam eius esse grammatici asserunt. Equidem analogia linguae Graecae (δύς) aliisque argumentis ductus secundam praetulerim.

- * 41. b. प्रजहिह्येनं । Haec non sunt separanda: प्रजहिह्येनं, quasi imperativus verbi हन्, quem infra habemus Sl. 43 b. जहिह्ये a particula हि excipiat; sed जहिह्ये est imperativus verbi हा 3 coniug. Si litteras tantummodo spectes, res quidem est dubia: at प्रजहाति saepius occurrit, contra cum verbo हन् iunctam praepositionem प्र vix uspiam invenias; nec placet particula हि post imperativum.

LECTIO IV.

Sl. V.
* 2. a.

परंपराप्राप्तं । Nimis festinanter hanc lectionem inter corrigenda ED. CALC. retuli, arbitratus scribendum esse: परस्परान् प्राप्तं । Sed vocabulum परस्पर exprimit semper effectum quendam mutuum, de quo nunc non est sermo. Magistri enim tradidere discipulis suis doctrinam, nihil autem ab iis acceperunt. Est adiectivum simile quidem, sed nihilominus diversum: परंपर, quod significat *ordinem successionis*. Hoc si nominativo pluralis numeri posuisset poeta, ut cum राजर्षयः iungeretur, ante litteram प spiritum finalem abiicere haud potuisset. Scribendum igitur foret: परंपराः प्राप्तं । cui lectioni codices non suffragantur. Enimvero exstat substantivum feminini generis: परंपरा, de quo cf. WILSON LEX. Id compositum